

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ปัญหาในการวิจัย

การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยเพื่อนำสู่ตลาดต่างประเทศนั้น นอกเหนือจากนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยของรัฐบาลที่มีอิทธิพลในการกำหนดกรอบ และวิธีปฏิบัติต่าง ๆ แล้ว กระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทยก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยสามารถแข่งขันกับภาพยนตร์ของต่างประเทศอื่น ๆ ได้หรือไม่ ซึ่งในการผลิตภาพยนตร์ไทยนั้น กลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุดในกระบวนการผลิต คือ ผู้อำนวยการสร้าง (producer) ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์และผู้กำกับภาพยนตร์ (director) มีหน้าที่ควบคุมกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน (รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2542)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจว่าภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล ทำไมถึงได้ประสบความสำเร็จและทำให้สร้างรายได้มหาศาล รวมไปถึงคุณภาพของภาพยนตร์ในการสื่อสารผ่านเนื้อหาที่มีการวางแผนและมีเป้าหมายจากการเล่าเรื่องเป็นอย่างดี ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการมุ่งทำการศึกษาเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการเล่าเรื่อง เพื่อหาโครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งคาดว่าจะการวิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้สนใจที่จะผลิตภาพยนตร์ในประเทศไทย ผู้ที่สนใจศึกษาด้านภาพยนตร์สำหรับเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ วิจัยภาพยนตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องในการเขียนบทภาพยนตร์หรือละครเพื่อสามารถนำรูปแบบโครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล มาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ให้ประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล ด้วยแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์
2. เพื่อวิเคราะห์มุมมองและแนวคิดของผู้กำกับในการสร้างภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล ด้วยทฤษฎีวิพากษ์

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ ภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิท ผลงานในปี พ.ศ. 2548 ภาพยนตร์เรื่อง หนูหิ่น เดอะ มูฟวี่ ผลงานปี พ.ศ. 2549 และ ภาพยนตร์เรื่อง สายลับจับบ้านเล็ก ผลงานปี พ.ศ. 2550 โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเพื่อศึกษาในเชิงลึก ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล
2. เป็นภาพยนตร์ที่ฉายระหว่างปี พ.ศ. 2545-พ.ศ. 2552
3. เป็นภาพยนตร์ที่มีรายได้เกิน 70 ล้านบาท

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทวิทัศน์ภาพยนตร์

การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับ โดย คมกฤษ ตรีวิมล ด้วยแนวคิดและทฤษฎีดังนี้

1.1 แก่นความคิด (theme)

ในการวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาระของเนื้อเรื่องที่ผู้สร้างต้องการถ่ายทอด เพื่อเป็นการสะท้อนแนวคิดที่เป็นกรอบของภาพยนตร์แก่ผู้ชม

1.2 โครงเรื่อง (plot)

ในการวิเคราะห์โครงสร้างการลำดับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง เมื่อวิเคราะห์การจัดวางเหตุการณ์การดำเนินเรื่องจากนั้นจะวิเคราะห์วิธีการเริ่มเรื่อง และ วิธีการจบเรื่อง เพื่อหาทวิทัศน์ในการเริ่มต้นและสรุปเรื่องราว

1.3 ความขัดแย้ง (conflict)

ในการวิเคราะห์เพื่อหาข้อขัดแย้งตรงกันข้ามของตัวละครหลักที่ปรากฏในรูปแบบของความขัดแย้งภายนอก และความขัดแย้งภายในของตัวละคร

1.4 ตัวละคร (character)

ในการวิเคราะห์สามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ ส่วนที่หนึ่ง วิเคราะห์บทบาทของตัวละครเพื่ออธิบายหน้าที่ในการดำเนินเรื่องของตัวละครและส่วนที่สองวิเคราะห์กิจกรรมตัวละคร เพื่ออธิบายองค์ประกอบของตัวละครในเรื่องราวและวิถีทางของตัวละครในการดำเนินเรื่องราว

1.5 ฉาก (setting)

ในการวิเคราะห์เนื้อหาของฉากที่นำเสนอในภาพยนตร์ สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ส่วนที่หนึ่ง ฉากภายใน ส่วนที่สอง ฉากภายนอก เพื่อแสดงให้เห็นถึงเวลาและสถานที่ของเหตุการณ์ในเรื่องที่เกิดขึ้น อันมีอิทธิพลต่อตัวละครทั้งด้านความคิดและด้านพฤติกรรมการใช้ชีวิต

1.6 ดนตรี (music)

ในการวิเคราะห์ดนตรีในภาพยนตร์ จะวิเคราะห์เพียงดนตรีที่มีเนื้อร้องที่เรียกว่าเพลงประกอบ เพื่อหารูปแบบการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล ผ่านทางเนื้อร้องของดนตรี

1.7 จุดยืนของผู้เล่าเรื่อง (point of view)

ในการวิเคราะห์เพื่อหาจุดยืนของผู้เล่าเรื่องในภาพยนตร์ เพราะมุมมองในจุดยืนของการเห็นเหตุการณ์ที่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อการนำเสนอเหตุการณ์สู่ผู้ชม โดยทำการวิเคราะห์ 4 แบบ ประกอบด้วย ส่วนที่หนึ่ง วิเคราะห์จากผู้เล่าเรื่องมองไปจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง ส่วนที่สอง วิเคราะห์จากผู้เล่าเรื่องมองไปจากจุดยืนบุคคลที่สาม ส่วนที่สาม การเล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลาง และส่วนที่สี่ การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเอกสาร

นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์มุมมองและแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 มุมมองและแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์

2.2 ปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้ภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ

โดยวิเคราะห์จากเนื้อเรื่องย่อของภาพยนตร์ บทความ บทวิจารณ์ บทสัมภาษณ์จากเทปสัมภาษณ์ เอกสารการให้สัมภาษณ์ในนิตยสารและเว็บไซต์ต่าง ๆ

3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์

เสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา (descriptive analysis) ตารางแผนภาพภาพประกอบและวิทัศน์ โดยแบ่งเนื้อหาการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง ประกอบด้วย โครงเรื่อง ความขัดแย้ง ตัวละคร แก่นของเรื่อง ฉาก ดนตรี และจุดยืนของผู้เล่าเรื่อง นำเสนอในรูปแบบตาราง ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์มุมมองและแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์ รวมไปถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้ภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ นำเสนอในรูปแบบการอธิบายเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล พบว่า

1. โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล

1.1 แก่นความคิด (theme)

จากการวิเคราะห์แก่นความคิดจากภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล ทั้ง 3 เรื่อง พบว่าประเด็นหลักที่มักจะนำเสนอ คือ เรื่องของความรักที่เกิดขึ้นในครอบครัว แต่นำเสนอออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

ภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท เป็นรักสามเส้าของไข้อยู่ที่มีต่อเพื่อนสนิทของเขา ทั้งสองคน อย่างคาถาปาณาติฆฎิผู้เป็นที่รักและความรักที่มีให้ไม่เคยจางหาย กับนุ้ยนางพยาบาลสาว ที่คอยดูแลไม่ห่างยามเขาเจ็บป่วย

ภาพยนตร์เรื่องหนูหิ่น เดอะ มูฟวี่ เป็นความรักในรูปแบบของคนที่มิชอบเข้านาย ซึ่งหนูหิ่นดูแลและช่วยเหลือคุณมิลค์โดยไม่คำนึงว่าสิ่งที่ตนเองต้องเผชิญและต่อสู้กับอันตรายแค่ไหน แม้ต้องเอาชีวิตเข้าแลกหนูหิ่นก็ยอม

ภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก เป็นรักต้องห้ามของจ๊อกซึ่งเป็นนักสืบที่มีต่อเป้าหมายอย่างน้ำปั่น โดยไม่สนใจว่าเป็นการแหกกฎของการเป็นนักสืบที่ว่า ห้ามทำงานให้เมีย น้อยและห้ามหลงเสน่ห์ของเป้าหมาย

จะเห็นได้ว่าคมกฤษ ตรีวิมล กำกับภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องออกมาโดยมีแก่นความคิดที่เหมือนกันคือ เรื่องของความรักในครอบครัว นั่นก็สามารถแสดงออกได้ชัดเจนว่า ผู้กำกับท่านนี้มีความถนัดในเรื่องการกำกับภาพยนตร์เกี่ยวกับความรัก ซึ่งทั้ง 3 เรื่องถูกนำเสนอออกมาเกี่ยวกับความรักในหลากหลายรูปแบบ และทำให้ผู้ชมเข้าใจความหมายของความรักในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

1.2 โครงเรื่อง (plot)

ก. วิธีการเริ่มเรื่อง

เปิดเรื่องด้วยการนำเสนอเกี่ยวกับตัวละครหลักของเรื่อง ได้แก่ ไข้อยู่ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท หนูหิ่นในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ่น เดอะ มูฟวี่ และจ๊อกในภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก

ข. การลำดับเหตุการณ์ของโครงเรื่อง

1. การนำเสนอลำดับเหตุการณ์ของโครงเรื่อง มีการแบ่งออกเป็น

5 ช่วง คือ

- การเริ่มเรื่อง
- การพัฒนาเหตุการณ์
- ภาวะวิกฤต
- ภาวะคลี่คลาย
- การยุติของเรื่องราว

2. การดำเนินเรื่องอย่างค่อยเป็นค่อยไป มีการเล่าเรื่องที่กลับไปกลับมาในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท และเล่าเรื่องแบบตรงไปตรงมาในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ่น เดอะ มูฟวี่ และภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก

ค. วิธีการจบเรื่อง

1. การจบเรื่องของเรื่อง พระเอก หรือ นางเอก สามารถแก้ไขความขัดแย้งของตนเองได้ และได้พบกับความสุขในชีวิตด้วยการลงท้ายด้วยความสมหวังอาจเป็น การได้รับรางวัล การประสบความสำเร็จในชีวิต ในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ่น เดอะ มูฟวี่และภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก แต่ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิทพบว่าการจบเรื่องโดยไม่มีข้อยุติที่ชัดเจน

1.3 ความขัดแย้ง (conflict)

1. ภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล มีการนำเสนอความขัดแย้งสามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

- ก. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับจิตใจ
- ข. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคม
- ค. ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับทางเลือก

จากความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เป็นความขัดแย้งทั้งภายในและภายนอก ซึ่งเกิดขึ้นกับตัวละครหลักของเรื่องเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับทางเลือกของไข้อยู่ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับจิตใจของคุณโชเนียในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ่น เดอะ มูฟวี่ และความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคมของจ๊อกในภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก

1.4 ตัวละคร (characters)

บทบาทของตัวละครในภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมลนั้น มีการให้ความสำคัญของแต่ละบทบาทแตกต่างกันออกไป แต่ภาพยนตร์ทุกเรื่องจะมีตัวละครที่คอย

สร้างเสียงหัวเราะและช่วยลดความตึงเครียดของเนื้อหาภาพยนตร์ลง ได้แก่ ฟุเหินและพีแดน ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท หนูหิ้นในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ้น เดอะ มูฟวี่ แจ็คและฤทัยในภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก

- พระเอก ในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ้น เดอะมูฟวี่ ไม่มีตัวละครที่แสดงในบทบาทของพระเอก เพราะต้องการนำเสนอความรักในรูปแบบของลูกน้องที่มีต่อเจ้านาย ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีพระเอกเรื่องราวก็มีความสมบูรณ์ได้ ส่วนภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิทและภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก มีตัวละครแสดงบทบาทของพระเอกเพียงตัวละครเดียวและเป็นนักแสดงคนเดียวที่แสดงภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง คือ ชันนี สุวรรณเมธานนท์ ซึ่งเป็นนักแสดงในสังกัด GTH

- นางเอก ในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ้นเดอะ มูฟวี่และภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก มีตัวละครแสดงบทบาทของนางเอกเพียงตัวละครเดียว คือ หนูหิ้น และ น้ำปิ่น ซึ่งตรงข้ามกับเรื่องเพื่อนสนิทที่มีตัวละครแสดงบทบาทนางเอกถึง 2 ตัวละคร คือ ดากานดาและนุ้ย

- ผู้ช่วยพระเอกและนางเอก ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิทมีผู้ช่วยเป็นหนังสือวรรณกรรมเรื่องเจ้าชายน้อย ส่วนภาพยนตร์เรื่องหนูหิ้น เดอะ มูฟวี่ และภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก มีผู้ช่วยเป็นคน คือ คุณมิลค์ คุณส้ม โอ คุณทอง แจ็คและฤทัย ผู้ช่วยเป็นสัตว์ คือ สุนัขชื่อเจมส์บอนด์

- ผู้ร้าย ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท และภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก มีตัวละครแสดงบทบาทของผู้ร้ายเพียงตัวละครเดียว คือ โก้ และ สุทิน แต่ในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ้น เดอะ มูฟวี่ มีตัวละครแสดงบทบาทของผู้ร้ายมากกว่า 2 ตัวละคร คือ คุณโซเนียและลูกน้องคุณโซเนีย

- ตัวประกอบ ภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก มีตัวละครแสดงบทบาทของตัวประกอบมากกว่า 2 ตัวละคร ได้แก่ สารวัตรวศิน คุณนายเสวภา เสืออดิสรณ์และคุณหญิงสุวิมล แต่ในทางตรงกันข้าม ภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท และภาพยนตร์เรื่องหนูหิ้น เดอะ มูฟวี่ มีตัวละครแสดงบทบาทของตัวประกอบ 2 ตัวละครเท่านั้น คือ ฟุเหิน พีแดน คุณจิวานี่และคุณฟิลลิป

ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท และภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็กยังพบอีกว่า มีนักแสดงคนเดียวกันแต่เล่นต่างบทบาทในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องนี้ นั่นคือ โอปอล์ ปาณิสรา พิมพ์ปรู ซึ่งเป็นนักแสดงในสังกัด GTH ที่แสดงในบทบาทของพีแดน ซึ่งเป็นตัวประกอบในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท และแสดงในบทบาทของฤทัย ซึ่งเป็นผู้ช่วยพระเอกในภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก ส่วนในภาพยนตร์เรื่องหนูหิ้น เดอะ มูฟวี่ มีการคัดเลือกนักแสดงหน้าใหม่ ให้มี

บุคลิกลักษณะใกล้เคียงกับตัวการ์ตูนในหนังสือการ์ตูนหนูหิ้น อินเตอร์ เพื่อต้องการสร้างตัวละครในเรื่องให้มีชีวิตขึ้นมา

1.5 ฉาก (setting)

ฉากส่วนใหญ่จะมีอยู่จริงในชีวิตประจำวันและบางครั้งอาจถูกสร้างขึ้นเพื่อเพิ่มความสมจริงให้กับตัวภาพยนตร์ การเลือกแต่ละฉากในภาพยนตร์นั้นอาจขึ้นอยู่กับความชอบส่วนตัวของผู้กำกับด้วย

1. ฉากที่เป็นธรรมชาติ

ได้แก่ ป่าไม้ ทะเล พืชพันธุ์ ภูเขา และบรรยากาศเข้าคำในแต่ละวัน

2. ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์

ฉากที่เป็นสิ่งก่อสร้างถาวร ได้แก่ โรงงาน สำนักงาน จัดหางาน บ้านคุณมิลค์ เวทีเดินแบบ โรงงานนรก รีสอร์ท บ้านของจ๊อก ร้านของตุ้ย ร้านของแจ๊ค บ้านของผู้ที่ว่าจ้างจ๊อก และคอนโดมิเนียม ส่วนฉากที่เป็นสิ่งก่อสร้างชั่วคราว ได้แก่ งานลูกทุ่งวิถีจร และงานวัดบนเกาะพะงัน

3. ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย

ช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน หรือ อาชีพ ได้แก่ ช่วงเวลาที่เป็นนักศึกษา ช่วงเวลาที่เป็นคนไข้ ช่วงเวลาที่เป็นนักสืบ และช่วงเวลาที่เป็บ้านเล็ก ส่วนช่วงเวลาในต่างประเทศ ได้แก่ ช่วงที่อาศัยอยู่ในชนบท และช่วงที่เข้ามาใช้ชีวิตในเมืองกรุง

4. ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร

ฉากการดำเนินชีวิตของตัวละคร 2 เหตุการณ์ ได้แก่ วาดภาพเพื่อส่งชิ้นงาน วาดภาพเพื่อหารายได้เสริม การทำงานบ้าน และการดูแลคุณมิลค์ ส่วนฉากการดำเนินชีวิตของตัวละครเพียงเหตุการณ์เดียว คือ การรับจ้างสืบเรื่องบ้านเล็ก

5. ฉากที่เป็นสิ่งแวดล้อมเชิงนามธรรม

เรื่องหนูหิ้น เคอะ มูฟวี่ และเรื่องสายลับจับบ้านเล็ก มีฉากที่เกี่ยวกับนามธรรมเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ได้แก่ ความวุ่นวายของคนในเมืองกรุง และการเป็นบ้านเล็กซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ส่วนเรื่องเพื่อนสนิท มีฉากที่เกี่ยวกับนามธรรม 2 เรื่อง ได้แก่ การนับ 1-10 ทำนายรัก และการเสี่ยงเซียมซี

1.6 ดนตรี (music)

ภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล แบ่งการใช้เพลงประกอบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เพลงประกอบที่เล่าเรื่องราว และเพลงประกอบที่สื่ออารมณ์ของตัวละคร ในภาพยนตร์เรื่องหนึ่งมีปริมาณของการใช้เพลงแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้กำกับ และ

เพลงประกอบภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นเพลงที่มีอยู่แล้ว ไม่ได้แต่งขึ้นมาใหม่ แต่ก็มีเพียงบางเรื่องที่ถูกแต่งขึ้นใหม่

1.7 จุดยืนของผู้เล่าเรื่อง (point of view)

ภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล ทั้ง 3 เรื่อง มีจุดยืนของผู้เล่าเรื่องที่ใช้ตัวละครหลักเป็นผู้เล่าเรื่องราวเป็นส่วนใหญ่ จุดยืนของผู้เล่าเรื่องแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การเล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง คือ การที่ตัวละครตัวเอกของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเองทั้งหมด ในภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิทและภาพยนตร์เรื่องหนูหิ่น เดอะ มูฟวี่ และการเล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่สาม คือ การที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครตัวอื่น ที่ตัวเองพบเห็นหรือเกี่ยวพันด้วย จุดเน้นของเรื่องทั้งหมดไม่ได้อยู่ที่ตัวผู้เล่า ซึ่งพบในภาพยนตร์เรื่องสายลับจับบ้านเล็ก

2. มุมมองและแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล

ข้อมูลจากเทปสัมภาษณ์คมกฤษ ตรีวิมล สามารถสรุปได้ว่า ภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง อันได้แก่ เพื่อนสนิท หนูหิ่น เดอะ มูฟวี่ และสายลับจับบ้านเล็กนั้น คมกฤษได้ใส่ความเป็นตัวเองลงไป ในภาพยนตร์ทุกเรื่องที่เขากำกับ แม้ว่าบางเรื่องจะเป็นดราม่าแต่ก็ยังไม่พ้นอารมณ์ขันที่สอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาของภาพยนตร์ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ จากการที่คมกฤษเป็นผู้กำกับที่มีบุคลิกเฮฮา ชอบสังสรรค์กับเพื่อนฝูง แล้วเขายังหวังอีกว่าภาพยนตร์ที่เขากำกับนั้นมาจากความชอบของตัวเองและเขาก็หวังว่าผู้ชมจะชอบภาพยนตร์ที่เขากำกับเช่นกัน ซึ่งแสดงออกได้ชัดเจนว่า เขาทำภาพยนตร์ทุกเรื่องที่เป็นตัวของตัวเองมากที่สุด และผู้ชมก็สามารถสัมผัสถึงอารมณ์ต่าง ๆ ที่เขาต้องการจะสื่อได้ รวมไปถึงความพิถีพิถันในการสร้างภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ออกสู่สายตาของผู้ชม และทำให้ผู้กำกับที่ชื่อว่า “คมกฤษ ตรีวิมล” ประสบความสำเร็จและเป็นที่รู้จักในที่สุด

3. ปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้ภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมลประสบความสำเร็จ

3.1 วิธีการทำตัวอย่างภาพยนตร์ของคมกฤษ ตรีวิมล

ทางบริษัท GTH มีแผนที่รับผิดชอบเรื่องการติดต่อ ผู้กำกับมีหน้าที่เข้าไปดูและดิชมเพื่อให้แผนกตัดต่อได้แก้ไข และนำเสนอผู้บริหารให้พิจารณาอีกครั้ง อีกทั้งมีแผนกการตลาดคอยโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์โดยมีการจัดกิจกรรมและแจกของสมนาคุณ

3.2 ความคิดเห็นของ คมกฤษ ตรีวิมล เกี่ยวกับภาพยนตร์วัยรุ่นประสบความสำเร็จง่ายกว่าภาพยนตร์แนวอื่น

มีความเป็นไปได้ที่ภาพยนตร์วัยรุ่นประสบความสำเร็จมากกว่าภาพยนตร์แนวอื่น เพราะผู้ชมส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่น แต่ทั้งนี้ภาพยนตร์จะประสบความสำเร็จได้นั้นก็ต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีคุณภาพเช่นเดียวกัน เพราะภาพยนตร์บางเรื่องอาจจะมีเนื้อหาเน้นไปที่กลุ่มวัยรุ่น แต่ก็เป็นที่สนใจในกลุ่มวัยทำงานก็เป็นได้ เช่นภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยาม ซึ่งเป็นเรื่องราวความรักของเพศที่สาม ที่ประสบความสำเร็จและได้รับการตอบรับจากผู้ชมทุกเพศทุกวัย

3.3 ความคิดเห็นของคมกฤษ ตรีวิมล เกี่ยวกับรางวัลผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม

คมกฤษ ตรีวิมล ได้รับรางวัลผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยมจากภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท ในงาน Starpics Thai Films Awards การกำกับภาพยนตร์สำหรับ คมกฤษ ตรีวิมลนั้น ไม่ได้กำกับเพื่อหวังให้ได้รางวัล แต่เป็นการกำกับตามแบบของผู้กำกับในแบบที่เป็นความรักปนความคลอก และภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัลส่วนใหญ่มักจะเป็นแนวคร่ำที่เนื้อหาค่อนข้างที่เครียดและสะท้อนสังคม แม้ว่าจะได้รับรางวัลผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยมจากภาพยนตร์เรื่องเพื่อนสนิท ในงาน Starpics เพียงรางวัลเดียว แต่ก็เป็นโอกาสและทำให้ คมกฤษ ตรีวิมล มีกำลังใจในการสร้างภาพยนตร์เรื่องต่อ ๆ ไป

ข้อมูลจากเทปสัมภาษณ์คมกฤษ ตรีวิมล จะเห็นได้ว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมลประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้กำกับก็เป็นเพียงหนึ่งในหลาย ๆ ปัจจัยที่จะทำให้ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งประสบความสำเร็จขึ้นมาได้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล

ก. นักศึกษาด้านนิเทศศาสตร์และภาพยนตร์ นำโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดย คมกฤษ ตรีวิมล ไปเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ในระหว่างที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาแล้ว

ข. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปปรับใช้เพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ได้

ค. ผู้เขียนบทภาพยนตร์และผู้เขียนบทละครวิทยุโทรทัศน์ นำผลจากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์งานเขียนภาพยนตร์ บทละครหรือบทภาพยนตร์และควรมีการปรับปรุงให้ทันสมัยเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

ง. ผู้อำนวยการสร้าง/ผู้กำกับได้ทราบถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องและกลวิธีในการสร้างภาพยนตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของ คมกฤษ ตรีวิมล และนำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาคัดเลือกผู้กำกับให้เหมาะสมกับภาพยนตร์ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ด้านการเก็บข้อมูล

ก. การเก็บข้อมูลพบว่า ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นภาพยนตร์ที่กำกับโดยคมกฤษ ตรีวิมล เข้าฉายระหว่างปี พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2552 และมีรายได้เกิน 70 ล้านบาท ซึ่งภาพยนตร์ที่นำมาวิเคราะห์เป็นภาพยนตร์ที่เข้าชายนานมาแล้ว จึงอาจทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ทันสมัย

ข. ควรเก็บข้อมูลในเชิงลึกให้มากกว่านี้ กล่าวคือ ควรมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติมเพื่อลงลึกไปในรายละเอียดขององค์ประกอบภาพยนตร์

ค. ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ ไม่ควรใช้คำถามชี้นำเพราะจะทำให้ ผู้กำกับที่เราสัมภาษณ์อยู่นั้นคล้อยตามและตอบคำถามตามการชี้นำของผู้วิจัย ซึ่งอาจได้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง

ง. แบบสัมภาษณ์ควรใช้คำถามที่เข้าใจง่าย ไม่วกวน เพื่อไม่ให้ผู้สัมภาษณ์เกิดความสับสนและตอบคำถามผิดประเด็น

2. ด้านตัวแปรที่ควรศึกษา

ก. ตัวแปรด้านข้อมูล ควรมีการนำเนื้อหาต้นฉบับของการสร้างภาพยนตร์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนังสือนั้นมาช่วยในการวิเคราะห์การตีความและการถ่ายทอดของผู้กำกับจากหนังสือออกมาในรูปแบบของภาพยนตร์

ข. ตัวแปรด้านรูปแบบการวิจัย หากใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and development) ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีความหลากหลายมากขึ้น

3. ด้านหัวข้อที่ควรศึกษาวิจัย

ก. ควรศึกษาเรื่องโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยผู้กำกับ GTH ท่านอื่น เช่น ทรงยศ สุขมากอนันต์ อติสรณ์ ศรีศิริเกษม วิชชพัชร โกจิ๋ว วิทยา ทองอยู่ยง เพื่อหาเอกลักษณ์ร่วมกันของผู้กำกับ GTH

ข. ควรศึกษาเรื่องมุมมองของผู้กำกับในการสร้างภาพยนตร์อิงประวัติศาสตร์ เช่น หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคล หม่อมหลวงพันธุ์ เทวนพ เทวกุล เพื่อหามุมมองที่แตกต่างของผู้กำกับในภาพยนตร์แนวอื่น

ค. ควรศึกษาเรื่องโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์แนววัยรุ่นของผู้กำกับ หลาก ๆ ท่าน เพื่อเป็นการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์